

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וצריכא דאי אשמעינן גבי דידיה, משום דגברא קים ליה ביוחסין, אבל איתתא דלא קים לה ביוחסין - אימא לא ניהו קידושיה קידושין ואי אשמעינן גבי דידה, משום דאיתתא דייקא ומינסבא, אבל איהו - אימא לא איכפת ליה, צריכא.											◊ ■
קידושה אביה בדרך וקידושה עצמה בעיר, והרי היא בוגרת, רב אמר: רבי היא בוגרת לפנינו	אימרא: [רב]										◊ ■
חיישין לקידושי שניהם.	שמואל:										◊ ■
אימת?											^
אלימא בתוך ששה											!
בהא נימא רב, הרי היא בוגרת לפנינו? השתא הוא דבגרה											◊
אלא לאחר ששה											!
בהא נימא שמואל חיישין לקידושי שניהם?											◊
אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים בלבד	והא אמר שמואל:										◊ ■
לא צריכא, דקדיש בההוא יומא דמשלים ששה											!
הרי היא בוגרת לפנינו, מדהשתא בוגרת, בצפרא נמי בוגרת	רב:										◊ ■ !
השתא הוא דאייתי סימנים.	שמואל:										◊ ■ !
ושמואל, מאי שנא ממקוה?											◊
מקוה שנמדד ונמצא חסר, כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים - טמאות	דתנן:										◊ ■
שאני התם, דאיכא למימר: העמד טמא על חזקתו ואימר לא טבל.											!
אדרבה, העמד מקוה על חזקתו ואימר לא חסך											◊
הרי חסר לפניך.											!
הכא נמי הרי בוגרת לפניך											◊
השתא הוא דבגרה.											!
התם נמי השתא הוא דחסך											◊
התם תרתי לריעותא, הכא חדא לריעותא.											!
ושמואל, מאי שנא מחבית?											◊
היה בודק את החבית להפריש עליה תרומה והולך, ואחר כך נמצאת חומץ - כל ג' ימים ודאי, מיכן ואילך ספק	דתניא:										◊ ■
ורמינן חבית אמקוה, מ"ש דהכא ודאי, ומ"ש דהכא ספק?											◊
מאן תנא חבית? רבי שמעון היא, דגבי מקוה נמי ספיקא משוי	ואמר רב חנינא מסוריא:										!
כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים - טמאות	דתניא: [ת"ק]										◊ !
ברשות הרבים - טהרות, ברשות היחיד - תולין	רבי שמעון:										◊ !
אבל לרבנן, טבל למפרע											!
שאני התם, דאיכא למימר: העמד טבל על חזקתו ואימר לא ניתקן.											!
אדרבה, העמד יין על חזקתו ואימר לא החמיץ											◊
הרי החמיץ לפניך.											!
הכא נמי הרי היא בוגרת לפנינו											◊
השתא הוא דבגרה.											!
התם נמי השתא הוא דאחמיץ											◊
התם תרתי לריעותא, הכא חדא לריעותא הוא דאיכא.											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נימא כתנאי											⊖	⊖
מי מוציא מיד מיל? הוא מוציא מידם בלא ראייה, והן אין מוציאים מידו בלא ראייה, דברי ר' יעקב	[רבי יעקב]										⊖	⊖
אם בריא הוא - עליו להביא ראייה שהיה שכיב מרע, ואם שכיב מרע הוא - עליהם להביא ראייה שבריא היה	רבי נתן:										⊖	⊖
נימא, רב דאמר כרבי נתן, ושמואל דאמר כר' יעקב											⊖	
אנא דאמרי אפילו כרבי יעקב, עד כאן לא קאמר ר' יעקב התם, דאיכא למימר העמד ממון על חזקתו, אבל הכא מי נימא העמד גוף על חזקתו?	אמר לך רב:										!	⊖
אנא דאמרי אפילו לרבי נתן, עד כאן לא קאמר רבי נתן התם, דכולי עלמא בחזקת בריאים קיימי, מאן דקא מפיק נפשיה מחזקה הוי עליה לאיתווי ראייה, אבל הכא מי קא מפקא נפשה מחזקה דקמיה?	ושמואל אמר:										!	⊖
נימא כהני תנאי:											⊖	⊖
קידשה אביה בדרך וקידשה עצמה בעיר, והרי היא בוגרת, תנא חדא: הרי היא בוגרת לפנינו	[תנא חדא]										⊖	⊖
חיישין לקידושי שניהם	תניא אידך:										⊖	⊖
מאי לאו חד כרב, וחד כשמואל?											⊖	
לא, אידי ואידי כשמואל, כאן במכשתו, כאן בשאין מכשתו.											!	⊖
ונימא, מדמתניתא לא פליגי, אמוראי נמי לא פליגי											⊖	⊖
ותסברא?											!	⊖
הא רב יוסף בריה דרב מנשיא מדוויל עבד עובדא כוותיה דרב											!	⊖
כ"ע כילי ליה בקבא זוטא, והאי מדרבנן כילי ליה בקבא רבה	ואיקפיד שמואל ואמר:										!	⊖
ואי סלקא דעתך לא פליגי, אמאי קא מקפיד? דילמא כי עבד עובדא במכשתו.											!	⊖
הילכתא כוותיה דשמואל	מר זוטרא לרב אשי, הכי אמר אמיר:										⊖	⊖
הילכתא כוותיה דרב.	רב אשי:										⊖	⊖
והילכתא כוותיה דרב.											⊖	⊖
מי שיצא הוא ואשתו למד"ה, ובא הוא ואשתו ובניו ואמר אשה שיצאת עמי למדינת הים הרי היא זו ואלו בניה - אין צריך להביא ראייה לא על האשה ולא על הבנים												■
מתה ואלו בניה - מביא ראייה על הבנים, ואינו מביא ראייה על האשה.												■
אשה נשאתי במדינת הים הרי היא זו ואלו בניה - מביא ראייה על האשה, ואין צריך להביא ראייה על הבנים												■
מתה ואלו בניה - צריך להביא ראייה על האשה ועל הבנים.												■
וכולן בכרוכים אחריה.	רבה בר רב הונא:											⊖
אשה נשאתי במדינת הים - מביא ראייה על האשה וא"צ להביא ראייה על הבנים, ומביא ראייה על הגדולים ואין צריך להביא ראייה על הקטנים	תנו רבנן:											⊖
במה דברים אמורים - באשה אחת, אבל בשתי נשים - מביא ראייה על האשה ועל הבנים, על הגדולים ועל הקטנים.												⊖
לא שנו אלא בקדשי הגבול, אבל ביוחסין לא	ריש לקיש:										⊖	⊖
אפילו ביוחסין.	רבי יוחנן:										⊖	⊖
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה												⊖
מלקין על החזקות, סוקלין ושורפין על החזקות, ואין שורפין תרומה על החזקות.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:											⊖
מלקין על החזקות - כרב יהודה												⊖
החזקה נדה בשכינותיה - בעלה לוקה עליה משום נדה.	דאמר רב יהודה:											⊖

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה-חזרה < מובאה של פיסקה קודמת-חזרה O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-kev:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוקלין ושורפין על החזקות - כדרכה בר רב הונא												
איש ואשה, תינוק ותינוקת, שהגדילו בתוך הבית - נסקלין זה על זה ונשרפין זה על זה.	דאמר רבה בר רב הונא:											
מעשה באשה שבאת לירושלים ותינוק מורכב לה על כתיפה, והגדילתו ובא עליה, והביאום לבית דין וסקלום, לא מפני שבנה ודאי, אלא מפני שכרוך אחריה.	רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:											
ואין שורפין תרומה על החזקות												
שורפין על החזקות	דאמר ר' שמעון בן לקיש:											
אין שורפין.	רבי יוחנן:											
ואזדו לטעמייהו												
נמצא בצד העיסה ובצק בידו - ר"מ מטהר	דתנן: [רבי מאיר]											
מטמאין, מפני שדרכו של תינוק לטפח	הכמים:											
והוינן בה, מאי טעמיה דר"מ?												
רוב תינוקות מטפחין ומיעוט אין מטפחין, ועיסה בחזקת טהרה עומדת, וסמוך מיעוטא לחזקה איתרע ליה רובא	קסבר: [רבי מאיר]											
ורבנן?												
מיעוטא כמאן דליתא דמי, רובא וחזקה רובא עדיף	[רבנן]											
זו היא ששורפין עליה את התרומה	ר"ל משום רבי אושעיא:											
אין זו חזקה ששורפין עליה תרומה.	רבי יוחנן:											
אלא איזו חזקה לרבי יוחנן ששורפין עליה את התרומה?												
עיסה בתוך הבית ושרצים וצפרדעים מטפלין שם, ונמצאו חתיכות בעיסה, אם רוב שרצים - טמאה, אם רוב צפרדעים - טהורה.	כתנן:											
שני דברים אין בהם דעת לישאל, ועשאום חכמים כמה שיש בהם דעת לישאל: תינוק ועוד אחרת.	תניא כותיה דרבי יוחנן:											
תינוק												
הא דאמרן.												
ועוד אחרת מאי היא?												
עיסה בתוך הבית ותרנגולים ומשקים טמאים שם, ונמצאו נקורים נקורים בעיסה - תולין, לא אוכלין ולא שורפין.												
לא שנו אלא במשקים לבנים, אבל במשקים אדומים, אם איתא דנקר - מידע ידיע.	רבי יהושע בן לוי:											
ודילמא בלעתניהו עיסה												
לא שנו אלא במשקים צלולים שבבואה של תינוק ניכר בה, אבל משקים עכורים - לא.	רבי יוחנן, דבר זה שמע בריבי ופירושו לא שמע:											
לא יתייחד אדם עם שתי נשים, אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים	[ת"ק]											
אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדק, מפני שאשתו משמרתו.	רבי שמעון:											
מתייחד אדם עם אמו ועם בתו וישן עמהם בקירוב בשר, ואם הגדילו - זו ישנה בכסותה וזה ישן בכסותו.												
מ"ט?												
הואיל ונשים דעתן קלות עליהן.	תנא דבי אליהו:											
מנא הני מילי?												
רמז ליהוד מן התורה מניין שנאמר: (דברים יג) כי יסיתך אחיך בן אמך, וכי בן אם מסית, בן אב אינו מסית? אלא לומר לך: בן מתייחד עם אמו, ואסור להתייחד עם כל עריות שבתורה.	רבי יוחנן משום ר' ישמעאל:											
פשטיה דקרא במאי כתיב?												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בן אב דסני ליה ועייץ ליה עצות רעות, אלא אפילו בן אם דלא סני ליה - אימא צייתי ליה, קמ"ל.	אביי:										!	◇	פ:
נימא, מתני' דלא כאבא שאול												ז	פ:
כל שלשים יום - יוצא בחיק, ונקבר באשה אחת ושני אנשים, אבל לא באיש אחד ושתי נשים	דתניא: [ת"ק]											◇	פ:
אף באיש אחד ושתי נשים	אבא שאול:											◇	פ:
אפילו תימא אבא שאול, בשעת אנינות תביר יצריה.												!	פ:
ורבנן?												ז	פ:
סברי לה כר' יצחק	[רבנן]											!	פ:
(איכה ג) מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו - אפילו בשעת אנינותו של אדם יצרו מתגבר עליו.	דאמר רבי יצחק:											!	פ:
ואבא שאול?												ז	פ:
כי כתיב הווא - במתרעם על מדותיו כתיב, והכי קאמר: מה יתרעם על מדותיו? וכי גבר על חטאיו? דיו חיים שנתתי לו.	[אבא שאול]											!	פ:
ורבנן?												ז	פ:
כי הווא מעשה דההיא איתתא, דהוה עובדא ואפיקתיה.	[רבנן]											!	פ:
אבל אשה אחת.												■	< פ:
לא שנו אלא בכשרים, אבל בפרוצים - אפילו בי עשרה נמי לא	רב יהודה אמר רב:											■	פ:
הוה מעשה והוציאה עשרה במטה.												○	פ:
תדע, דמיחברי בי עשרה וגנבי כשורא ולא מיכספי מהדדי.	רב יוסף:											■	פ:
נימא מסייע ליה:												■	פ:
מוסרין לו שני תלמידי חכמים, שמא יבא עליה בדרך												■	פ:
תלמידי חכמים אין, אינשי דעלמא לא												■	פ:
שאני תלמידי חכמים, דידיעי לאתרוויי ביה.												ז	פ:
ל"ש אלא בעיר, אבל בדרך - עד שיהיו שלשה, שמא יצטרך אחד מהם להשתין, ונמצא אחד מתייחד עם הערוה.	רב יהודה אמר רב:											■	פ.א.
נימא מסייע ליה:												■	פ.א.
מוסרים לו שני תלמידי חכמים, שמא יבא עליה בדרך												■	פ.א.
תרי ואיהו הא תלתא												■	פ.א.
התם כי היכי דניהו עליה סהדי.												ז	פ.א.
רב ורב יהודה הוו קאזלי באורחא, הוה קאזלא ההיא אתתא קמייהו												○	פ.א.
דל כרעוך מקמי גיהנם.	רב רב יהודה:											■	פ.א.
והא מר הוא דאמר: בכשרים שפיר דמן	אמר ליה: [רב יהודה]											ז	פ.א.
מי יימר דבכשרים כגון אנא ואת	א"ל: [רב]											!	פ.א.
אלא כגון מאי?												ז	פ.א.
כגון רבי חנינא בר פפי וחביריו.												!	פ.א.
מלקין על ייחוד, ואין אוסרין על הייחוד.	רב:											■	פ.א.
לא אמרן אלא בייחוד פנויה, אבל בייחוד דאשת איש לא, שלא תהא מוציא לעז על בניה.	רב אשי:											■	פ.א.
מר זוטרא מלקי ומכריז.	[מר זוטרא]											■	פ.א.
מר נמי לילקי ולכריז	רב נחמן מפרהטיא לרב אשי:											ז	פ.א.

מירמא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום חזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מירמא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איכא דשמע בהא ולא שמע בהא.	א"ל: [רב אשי]											!	◇
מלקין על לא טובה השמועה, שנאמר: (שמואל א' ב) אל בני כי לא טובה השמועה.	רב:												■ ◇
מר זוטרא מותיב לה אפסירה על כתפיה, ומקרי ליה אל בני.	[מר זוטרא]											○	◇
בעלה בעיר - אין חוששין משום ייחוד.	רבה:												■ ◇
פתח פתח לרשות הרבים - אין חוששין משום ייחוד.	רב יוסף:												■ ◇
רב ביבי איקלע לבי רב יוסף												○	◇
בתר דכרך ריפתא, אמר להו: שקולי דרגא מתותי ביבי.	[רב יוסף]											○	◇
בעלה בעיר - אין חוששין משום ייחוד	והא אמר רבה:											;	◇
שאני רב ביבי, דשושביניה הוא וגיסא ביה.												!	◇
אנשים מבחוץ ונשים מכפנים - אין חוששין משום ייחוד, אנשים מכפנים ונשים מבחוץ - חוששין משום ייחוד.	רב כהנא:												■ ◇
במתניתא תנא איפכא.	[מתניתא]												■ ◇
השתא דאמר רב כהנא הכי, ותנא מתניתא איפכא, אנא נעביד לחומרא.	אביי:												■ ◇
אביי דייר גולפי.	[אביי]											○	◇
רבא דייר קנה.	[רבא]											○	◇
סקבא דשתא - ריגלא.	אבין:												■ ◇
הנך שבויתא דאתאי לנהרדעא, אסקינהו לבי רב עמרם חסידא, אשקולו דרגא מקמייהו												○	◇
בהדי דקא חלפה חדא מנייהו נפל נהורא באיפומא, שקליה רב עמרם לדרגא דלא הוו יכלין בי עשרה למדלייא, דלייא לחודיה. סליק ואזיל, כי מטא לפלגא דרגא איפשה, רמא קלא: נורא בי עמרם													○ ◇
אתו רבנן, אמרו ליה:												○	◇
מוטב תיכספו בי עמרם בעלמא הדין, ולא תיכספו מיניה לעלמא דאתי.	אמר להו: [רב עמרם]											○	◇
אשבטיה דינפק מיניה												○	◇
נפק מיניה כי עמודא דנורא												○	◇
חזי, דאת נורא ואנא בישרא, ואנא עדיפנא מינך.	אמר ליה: [רב עמרם]											○	◇
רבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה	[רבי מאיר]											○	◇
יומא חד אידמי ליה שטן כאיתתא בהך גיסא דנהרא, לא הוה מברא, נקט מצרא וקא עבר.												○	◇
כי מטא פלגא מצרא שבקיה												○	◇
אי לאו דקא מכרזי ברקיעא הזהירו בר' מאיר ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.	אמר: [רבי מאיר]											○	◇
ר' עקיבא הוה מתלוצץ בעוברי עבירה	[רבי עקיבא]											○	◇
יומא חד אידמי ליה שטן כאיתתא בריש דיקלא, נקטיה לדיקלא וקסליק ואזיל.												○	◇
כי מטא לפלגיה דדיקלא שבקיה												○	◇
אי לאו דמכרזי ברקיעא הזהירו ברבי עקיבא ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.	אמר: [רבי עקיבא]											○	◇
פלימו הוה רגיל למימר כל יומא: גירא בעיניה דשטן.	[פלימו]											○	◇
יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה, אידמי ליה כעניא, אתא קרא אבבא, אפיקו ליה ריפתא												○	◇
אמר ליה: יומא כי האינדא כולי עלמא גואי, ואנא אבראי?												○	◇
עייליה וקריבו ליה ריפתא.												○	◇
אמר ליה: יומא כי האינדא כולי עלמא אתכא, ואנא לחודאי?												○	◇
אתוהו אותבוהו אתכא.												○	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator													
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
הוה יתיב מלא נפשיה שיחנא וכיבי עליה, והוה קעביד מילי דמאיס																פא.
א"ל: יתיב שפיר.																פא.
אמר ליה: הבו לי כסא																פא:
יהבו ליה כסא																פא:
אכמר שדא ביה כיחו																פא:
נחרו ביה																פא:
שקא ומית.																פא:
שמעו דהוו קאמרי: פלימו קטל גברא פלימו קטל גברא																פא:
ערק וטשא נפשיה בבית הכסא, אויל בתריה נפל קמיה.	[פלימו]															פא:
כד חזייה דהוה מצטער גלי ליה נפשיה, אמר ליה: מאי טעמא אמרת הכי?																פא:
ואלא היכי אימא?	[פלימו]															פא:
אמר ליה, לימא מר: רחמנא נגער ביה בשטן.																פא:
רבי חייא בר אשי הוה רגיל כל עידן דהוה נפל לאפיה, הוה אמר: הרחמן יצילנו מיצר הרע.	[רבי חייא בר אשי]															פא:
יומא חד שמעתינהו דביתהו, אמרה: מכדי הא כמה שני דפריש ליה מינאי, מאי טעמא קאמר הכי?																פא:
יומא חדא הוה קא גריס בגינתיה, קשטה נפשה חלפה ותנייה קמיה.																פא:
אמר לה: מאן את?																פא:
אמרה: אנא חרותא דהדרי מיומא																פא:
תבעה																פא:
אמרה ליה: אייתי ניהליה להך רומנא דריש צוציתא																פא:
שוור אזל אתייה ניהלה.																פא:
כי אתא לביתה, הוה קא שגרא דביתהו תנורא, סליק וקא יתיב בגויה.	[רבי חייא בר אשי]															פא:
אמרה ליה: מאי האי?																פא:
אמר לה: הכי והכי הוה מעשה																פא:
אמרה ליה: אנא הואי.																פא:
לא אשגח בה, עד דיהבה ליה סימני																פא:
אמר לה: אנא מיהא לאיסורא איכווני.																פא:
כל ימיו של אותו צדיק היה מתענה, עד שמת באותה מיתה.																פא:
(במדבר ל) אישה הפרם וה' יסלח לה - מה הכתוב מדבר? באשה שנדרה בנוזר ושמע בעלה והפר לה, והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים.	דתניא:															פא:
רבי עקיבא כי הוה מטי להאי פסוקא הוה בכי, אמר: ומה מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה, אמרה תורה: צריכה כפרה וסליחה, מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה	[רבי עקיבא]															פא:
כיוצא בדבר אתה אומר: (ויקרא ה) ולא ידע ואשם ונשא עונו																פא:
כשהיה רבי עקיבא מגיע לפסוק זה היה בוכה, ומה מי שנתכוין לאכול שומן ועלה בידו חלב, אמרה תורה: ולא ידע ואשם ונשא עונו, מי שנתכוין לאכול חלב ועלה בידו חלב - על אחת כמה וכמה	[רבי עקיבא]															פא:
ולא ידע ואשם ונשא עונו - על דבר זה דיוו כל הדווים.	איסי בן יהודה:															פא:
מתייחד אדם עם אמו.																פא:
מתייחד אדם עם אחותו, ודר עם אמו ועם בתו.	רב יהודה אמר רב אסי:															פא:
כי אמרה קמיה דשמואל																פא:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אסור להתייחד עם כל עריות שכתורה, ואפילו עם בהמה.	אמר: [שמואל]											◊
מתייחד אדם עם אמו ועם בתו, וישן עמהם בקירוב בשר	תנן:											◊
ותיובתא דשמואל												◊
ולישעמיך	אמר לך שמואל:											◊
אחותו וחמותו ושאר כל עריות שכתורה - אין מתייחד עמהם אלא בעדים	הא דתניא:											◊
בעדים אין, שלא בעדים לא												◊
אלא תנאי היא												◊
הזהרו בי מפני בתי.	דתניא, אמר רבי מאיר:											◊
הזהרו בי מפני כלתי	רבי טרפון:											◊
ליגלג עליו אותו תלמיד.												◊
לא היו ימים מועטים, עד שנכשל אותו תלמיד בחמותו.	רבי אבהו משום רבי תנינא בן גמליאל:											◊
אפילו עם בהמה.												◊
אביי מכללי להו מכולה דברא.	[אביי]											◊
רב ששת מעבר ליה מצרא.	[רב ששת]											◊
רב חנן מנהרדעא איקלע לרב כהנא לפום נהרא, חזייה דיתיב וקא גרס וקיימא בהמה קמיה	[רב כהנא]											◊
לא סבר לה מר אפילו עם בהמה?	אמר ליה: [רב חנן מנהרדעא]											◊
לאו אדעתאי.	אמר ליה: [רב כהנא]											◊
מתייחד אדם עם שתי יבמות, ועם שתי צרות, עם אשה וחמותה, עם אשה ובת חמותה, עם אשה ובת בעלה, עם אשה ותניוקת שידועת טעם ביאה ואין מוסרת עצמה לביאה.	רבא:											◊
הגדילו - זה ישן בכסותו וכו'.												◊
וכמה?												◊
תניוקת - בת תשע שנים ויום אחד, תינוק - בן שתים עשרה שנה ויום אחד.	רב אדא בר רב עזא אמר רב אסי:											◊
תניוקת - בת שתים עשרה שנה ויום אחד, תינוק - בן שלש עשרה שנה ויום אחד.	איכא דאמרי:											◊
וזה וזה, כדי שיהיו (יחזקאל טז) שדים נכוננו ושערך צמח.												◊
לא שנו אלא שאינה בושא לעמוד לפניו ערום, אבל בושא לעמוד לפניו ערום - אסור. מאי טעמא? יצר אלבשה.	רפרם בר פפא א"ר חסדא:											◊
רב אחא בר אבא	[רב אחא בר אבא]											◊
לא סבר לה מר דמקדשא?	אמר ליה: [רב חסדא]											◊
עברת לך אדרב	אמר ליה: [רב אחא בר אבא]											◊
אסור לאדם שיקדש את בתו כשהיא קטנה, עד שתגדיל ותאמר בפלוגי אני רוצה.	דאמר רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבי אלעזר:											◊
מר נמי עבר ליה אדשמואל	[רב חסדא]											◊
אין משתמשים באשה	דאמר שמואל:											◊
אנא כאידך דשמואל סבירא לי	אמר ליה: [רב אחא בר אבא]											◊
הכל לשם שמים.	דאמר שמואל:											◊
לא ילמד אדם רווק סופרים, ולא תלמד אשה סופרים.												◊
אף מי שאין לו אשה לא ילמד סופרים.	רבי אלעזר:											◊

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום חזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא ירעה רווק בהמה, ולא יישנו שני רווקין בטלית אחת	רבי יהודה:											■
מתירים.	חכמים:											■
מאי טעמא?											▲	◇
אילימא משום ינוקי											!	
לא נחשדו ישראל על משכב זכור ולא על הבהמה	והתניא, אמרו לו לר' יהודה:										■	◇
אלא רווק - משום אמהתא דינוקי, אשה - משום אבהתא דינוקי.											!	◇
אף מי שאין כו'.	רבי אלעזר:											■
מי שאין לו אשה כלל, או דלמא בשאינה שרויה אצלו?	איבעיא להו:											▲
אף מי שיש לו ואינה שרויה אצלו - לא ילמד סופרים.	תא שמע:											!
לא ירעה כו'.	רבי יהודה:											■
לא נחשדו ישראל על משכב זכור ולא על הבהמה.	תניא, אמרו לו לרבי יהודה:											■
כל שעסקו עם הנשים לא יתיחד עם הנשים.												■
ולא ילמד אדם את בנו אומנות הנשים.												■
לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה, ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו, שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן האומנות, אלא הכל לפי זכותו.	רבי מאיר:											■
ראית מימך חיה ועוף שיש להם אומנות? והן מתפרנסין שלא בצער, והלא לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני - אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהורעתי מעשי, וקפחתי את פרנסתי.	רבי שמעון בן אלעזר:											■
לא ילמד אדם את בנו חמר, גמל, קדר, ספן, רועה וחונני, שאומנותן ליטסים.	אבא גוריין איש צדיין אומר משום אבא גוריא:											■
החמרין רובן רשעים, והגמלין רובן כשרין, הספנין רובן חסידים, טוב שברופאים לגיהנם, והכשר שבטבחים שותפו של עמלק.	רבי יהודה אומר משמו:											■
מניח אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה, שאדם אוכל משכרה בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא. ושאר כל אומנות אינן כן, כשאדם בא לידי חולי או לידי זקנה או לידי יסורין ואינו יכול לעסוק במלאכתו - הרי הוא מת ברעב, אבל התורה אינה כן, אלא משמרתו מכל רע בנערותו, ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו, בנערותו מהו אומר? (ישעיהו ז) וקוי ה' יחליפו כח, בזקנותו מה אומר? (תהלים צב) עוד ינובון בשיבה	רבי נהוראי:											■
וכן הוא אומר באברהם אבינו: (בראשית כד) ואברהם זקן... וה' ברך את אברהם בכל. מצינו שעשה אברהם אבינו את כל התורה כולה עד שלא ניתנה, שנאמר: (בראשית כו) עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרותי מצותי חוקותי ותורותי.												■
כל שעסקו עם הנשים - סורו רע, כגון הצורפים, והסריקים, והנקורות, והרוכלין, והגרדיים, והספרים, והכובסים, והגרע, והבלן, והבורסקי אין מעמידים מהם לא מלך ולא כהן גדול. מאי טעמא? לא משום דפסילי, אלא משום דזיל אומנותיהו.	תנו רבנן:											■
עשרה דברים נאמרו בגרע: מהלך על צידו, ורוחו גסה, ונתלה ויושב, ועינו צרה, ועינו רעה, אוכל הרבה, ומוציא קימעה, וחשד על העריות ועל הגזל ועל שפיכות דמים.	תנו רבנן:											■
לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה.	דרש בר קפרא:											■
מאי היא?												▲
מחטא דתלמיותא.	רב יהודה:											!
אין לך אומנות שעוברת מן העולם, אשרי מי שרואה את הוריו באומנות מעולה, אוי לו למי שרואה את הוריו באומנות פגומה. אי אפשר לעולם בלא בסם ובלא בורסקי, אשרי מי שאומנותו בסם, ואוי לו מי שאומנותו בורסקי. אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אשרי מי שבניו זכרים, ואוי לו למי שבניו נקיבות.	תניא, רבי:											■
לעולם ילמד אדם לבנו אומנות נקיה וקלה, ויבקש רחמים למי שהעושר והנכסים שלו, שאין עניות מן האומנות ואין עשירות מן האומנות אלא למי שהעושר שלו, שנאמר: (חגי ב) לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות.	רבי מאיר:											■
אם ראית מימך.	ר"ש בן אלעזר:											■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>מקרא-<u>key</u>:</p>	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימי לא ראיתי צבי קייץ, וארי סבל, ושועל חנוני, והם מתפרנסים שלא בצער, והם לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, מה אלו שלא נבראו אלא לשמשני מתפרנסים שלא בצער, ואני שנבראתי לשמש את קוני - אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי, שנאמר: (ירמיהו ה) עונותיכם הטו.	תניא, ר"ש בן אלעזר:												פב:
מניח אני כל אומנות וכו'.	רבי נהוראי:												פב:
מניח אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה, שכל אומנות שבעולם אין עומדת לו אלא בימי ילדותו, אבל בימי זקנותו הרי הוא מוטל ברעב, אבל תורה אינה כן, עומדת לו לאדם בעת ילדותו, ונותנת לו אחרית ותקוה בעת זקנותו, בעת ילדותו מהו אומר? (ישעיהו מ) וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים, בזקנותו מהו אומר? (תהלים צב) עוד יובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו.	תניא, רבי נהוראי:												פב:
הדרן עלך עשרה יוחסין וסליקא לה מסכת קידושין													